

HISTORIE 45e Jaarboek van werkgroep Oud-Castricum

Van De Papenberg tot Alleman weer tot leven gebracht

Van het recreatieve juweeltje De Papenberg tot een duik in de geschiedenis van de vermaarde confectiezaak van Alleman. Het 45e Jaarboek van Stichting Werkgroep Oud-Castricum bevat opnieuw een rijkgeschakeerde verzameling aan verhalen die we niet mogen vergeten.

Dennis Mantz
d.mantz@mediahuis.nl

Castricum ■ Rollend van de helling af, klauterend terug omhoog. Om je daarna met een versnelde ademhaling op de hoge duintop genaamd De Papenberg te vergapen aan het uitzicht. Met vergezichten zo ver het oog kan reiken. Wie heeft er de klim achter de sportvelden van Vitesse'22 niet gemaakt? Auteur Ernst Mooij beschrijft in het Jaarboek de geschiedenis van het geliefde klim- en speelduin De Papenberg. Een gebied met een eeuwenoude historie, van de Slag bij Castricum tot het water dat er stroomde van het Oer-IJ. Ook geeft de auteur een mogelijke verklaring voor de naam 'Papenberg'.

Stuifzand

„De Castricumse binnenduintrand is door het samenspel van wind, zand en menselijk ingrijpen ontstaan”, zo verhaalt Mooij over de oorsprong van het speelduin. „Om te voorkomen dat het zand vanaf het duin over Castricum zou waaien, werd het stuifzand met helmgras vastgelegd of kwam het zand bij struikgewas tot rust. Door het ophopen van duinzand ontstond aan de oostkant een steile zandhelling en aan de westkant een meer glooiende helling. Zo is het Papenbergmassief ontstaan, een lange keten van aan elkaar gegroeide duinen.”

En hoe zat het ook alweer met de Slag bij Castricum? „Rond de Papenberg is op 6 oktober 1799 hevig gevochten tussen een Engels-Russisch invasieleger en Frans-Bataafse (Frans-Nederlandse) troepen. Het strijdtoneel van de beslissende slag strekte zich uit tussen Noord-Bakkum en Heemskerk met als concentratiepunt het dorp Castricum. De Papenberg zal toen als uitzichtpunt van strategisch belang geweest zijn. Vanaf dit hoge duin kon men rondom de troepenbewegingen goed overzien.”

Lies Vink

'Achter de voordeur' heet de rubriek in het Jaarboek die bekende oudere Castricumers in het licht zet. Daarbij wordt door auteur Hans Boot uitgebreid geschreven over weldoener Lies Vink (11 juli 1941). Hoewel Vink de tachtig jaar al gepasseerd is, blijft ze zich met ongebreidelde motivatie inzetten voor de straatkinderen in het Nepalese Kathmandu. Een indringend verhaal dat auteur Boot graag wilde schrijven. „Ik ben in 2009 met een paar vrienden met Lies meegereisd naar Nepal. Daar heeft ze ons toen rondgeleid. Zij is een bijzondere vrouw, die zich onvermoeibaar blijft inzetten voor de straatkinderen”, zo vertelt hij.

Lies Vink besluit kort na haar

Heropening confectiezaak in 1962. Wil Alleman (l), Gerard Alleman (broer), Henk Marcker (etalateur), Alie Mooij, Tiny Alleman en Gaath Stuifbergen.

Lies Vink met schoolkinderen die hun schooldiploma hebben gehaald.

Afscheid Hans Boot

Hans Boot heeft bij de presentatie van het 45e Jaarboek op 28 oktober afscheid genomen als redactielid van Oud-Castricum. Boot was sinds 2005 officieel redactielid. In het jaar 2000 leverde de Castricummer een bijdrage aan zo'n dertig artikelen voor de jaarboeken. Mogelijk blijft hij in de toekomst nog wel als gastschrijver actief.

pensioen te gaan reizen. Ze start in juni 1999 met een wandeling van Nederland naar Santiago de Compostela. Een 'slopende tocht' die eindigde op 28 november. „Het betekende heel veel afzien, maar je komt wel op die manier bij jezelf. Je ervaart de natuur en de stilte en schoonheid daarvan weer opnieuw. Je bent ook alleen, dus je wordt op jezelf teruggeworpen”, zo staat er in het artikel.

Het reizen laat haar niet meer los. Als ze in 2000 Moeder Theresa ontmoet, gaat er ook nog een ander vuur branden. „In Kathmandu, de hoofdstad van Nepal, zag ik heel jonge kinderen op straat slapen, mishandeld worden door de politie en ook sterven. Dit raakte mijn hart en ik besloot intuïtief om iets voor deze kinderen te gaan doen. Ik kreeg de mogelijkheid om als vrijwilligster in het kindershuis Shangrila Home voor straatkinderen te gaan werken. Al snel liep dit tehuis vol en er waren nog veel meer kinderen op straat die hulp nodig hadden.”

Lies Vink blijft zich inzetten voor de Stichting Straatkinderen van Kathmandu, die ze in 2011 oprichtte en waarvan ze nog steeds voorzitter is.

De Papenberg is een geliefd klim- en speelduin. Al generaties lang.

FOTO'S COLLECTIE OUD-CASTRICUM

Auteur Hans Boot (rechts) nam op 28 oktober officieel afscheid als redactielid.

Het boek is ook zonder meer een feest der herkenning. Met name voor de Castricumers op leeftijd. Zo zal het levensverhaal over de kleermakerij van Wil Alleman en zijn vrouw Tiny bij veel dorpsbewoners zeker een belletje doen rinkelen. Dochters van het echtpaar Alleman, Colien en Wilma, nemen je in het boek mee door kleurrijke belevissen van het middenstandsgezin.

Zo citeren ze onder meer uit de brieven die hun vader en moeder aan elkaar schreven: „Oh Tiny, wat hebben wij nog veel geld nodig”, schreef Wil Alleman (1922) vanuit Castricum op 15 maart 1949 aan Tiny Ruiters (1927), zijn verloofde in Heiloo.

Colien en Wilma voorzien het artikel voorts van hun herinneringen. „Zij schreven elkaar dagelijks en als ze 's middags een brief op de bus deden, werd deze 's avonds nog bezorgd. Al deze brieven die we na de dood van onze ouders vonden, geven een intiem inblikje in de besognes van een verloofd paar. Ze wilden samen een kleermakerij beginnen in Castricum en spaarden hier hard voor.”

Het lukte Tiny en Wil Alleman met veel inspanning om aan een

vergunning te komen voor het bouwen van een zaak en woonhuis aan de Dorpsstraat 35b (nu restaurant Brutaal, red). Na de oorlog ziet het echtpaar de zaak uitgroeien tot een begrip.

„In elk jasje werd het bekende etiket genaaid. Het jonge, charmante en goed geklede stel kreeg al snel een goede clientèle en ook verschenen er binnen zes jaar vier kleine Allemannetjes met de namen Gertruud (1952), Jan (1953), Colien (1955) en Wilma (1958). Tiny en Wil beschouwden het gezin toen als voltooid. De pastoor, die kwam informeren waarom de gezinsvorming stopte, werd vriendelijk maar beslist de deur gewezen.”

Sinds 1978

De Stichting Werkgroep Oud-Castricum geeft sinds 1978 het Jaarboek uit met artikelen over Castricum en Bakkum. De 45e editie is te koop bij boekhandel Laan in Castricum. Of tijdens de openingstijden van het gebouw van Oud-Castricum. Donateurs van de stichting krijgen ook een exemplaar gratis. Aanmelding is mogelijk via de website oud-castricum.nl: www.oud-castricum.nl.